

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 lipca 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 21 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia wysokości zarobku, stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. Nr 66, poz. 413) oraz art. 14 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. (Dz. U. Nr 4, poz. 29) i z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. Nr 66, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 2 zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 lutego 1949 r. w sprawie ustale-

nia wysokości zarobku, stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-14, poz. 194 i z 1950 r. Nr A-128, poz. 1536), liczbę „54” zastępuje się liczbą „72”, a liczbę „225” — liczbą „390”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1953 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
w z. L. Chajn